

کم کردن ظرفیت سامانه‌های گرمایشی

نوشتہ: Henry Gifford

منبع: Home energy

ظرفیت اغلب سامانه‌های گرمایشی که امروزه از آن‌ها بهره‌برداری می‌شود، بیش از نیاز می‌باشد و کم کردن ظرفیت آن‌ها موجب صرفه‌جویی در مصرف انرژی و هزینه‌ها خواهد شد. استفاده از یک سامانه گرمایش بخار بیش از حد بزرگ، می‌تواند بسیار گران تمام شود زیرا نمی‌توان به سادگی از بیش از اندازه گرم شدن ساختمان جلوگیری کرد. کم کردن ظرفیت در این مورد به معنی کاهش اندازه (ظرفیت) سامانه توزیع گرما (رادیاتورها و لوله کشی) یا دیگر و یا هر دو آن‌ها می‌باشد. برخلاف سامانه‌های آب داغ گردشی یا هوای اجباری، دمای سامانه‌های بخار را نمی‌توان تنظیم کرد. آب در دمای 100°C می‌جوشد. این به معنی ظرفیت بیش از حد در تمام سال، به غیر از سردترین روزهای سال در سامانه‌ای است که اندازه آن با دقت تعیین شده است. ولی در عمل، محاسبات ظرفیت این سامانه‌ها بدون دقت کافی انجام می‌گیرد، در نتیجه سامانه‌های بخار تقریباً همیشه، حتاً در سردترین روزهای سال نیز دارای ظرفیتی بیش از حد نیاز می‌باشند.

بهترین کار در مورد کم کردن

ظرفیت این است که سامانه گرمایش بخار با یک سامانه آب داغ گردشی جایگزین شود و یا اگر استفاده از تهویه مطبوع ضرورت دارد، از سامانه گرمایش هوای اجباری استفاده شود

چرا ظرفیت‌ها بیش از حد نیاز است؟

اگر سامانه‌ای که در یک ساختمان نصب شده است ظرفیتی کمتر از حد لازم داشته باشد، بدون شک پیمانکار نصب تاسیسات آن، مقصص محسوب می‌شود. به همین دلیل پیمانکاران همیشه یک حاشیه امنیت در نظر می‌گیرند و با استفاده از تجربه‌ی خود، ظرفیت سامانه را کمی بیش از مقدار برآورده شده در نظر گرفتن ظرفیت‌ها می‌تواند منافع مادی برای کننده‌ی تجهیزات می‌باشد و در نتیجه بالاتر در نظر گرفتن ظرفیت‌ها می‌تواند عایق‌بندی شده باشد، ظرفیت بیش از حد آن آن‌ها داشته باشد. اگر ساختمان در برابر نفوذ هوا عایق‌بندی شده باشد، ظرفیت بیش از حد آن بیشتر نمود پیدا می‌کند. هنگامی که محاسبات مربوط به سامانه گرمایش برای خانه‌ای بدون عایق‌بندی انجام گیرد و بعد از نصب سامانه، ساختمان عایق‌بندی شود، موثرترین روش کنترل دما در این ساختمان باز کردن پنجره‌ها خواهد بود!

متاسفانه گرم کردن هوای سردی که از پنجره وارد می‌شود، موجب کم شدن رطوبت نسبی خواهد شد. (متخصصان بهداشتی متوجه شده‌اند که بیماری‌های ریوی با شروع فصل سرما در خانه‌های این چنینی بسیار شایع می‌شود). ظرفیت بیش از حد، حتاً با برداشتن عایق‌ها نیز بر طرف نمی‌شود زیرا لوله‌های گرمایشی اطراف خود را بیش از حد گرم می‌کنند. همچنین گاهی اوقات با ساختمان‌های قدیمی برخورد می‌کنیم که تنها روش به کار رفته برای تهویه در آن‌ها، باز گذاشتن پنجره‌ها بوده است.

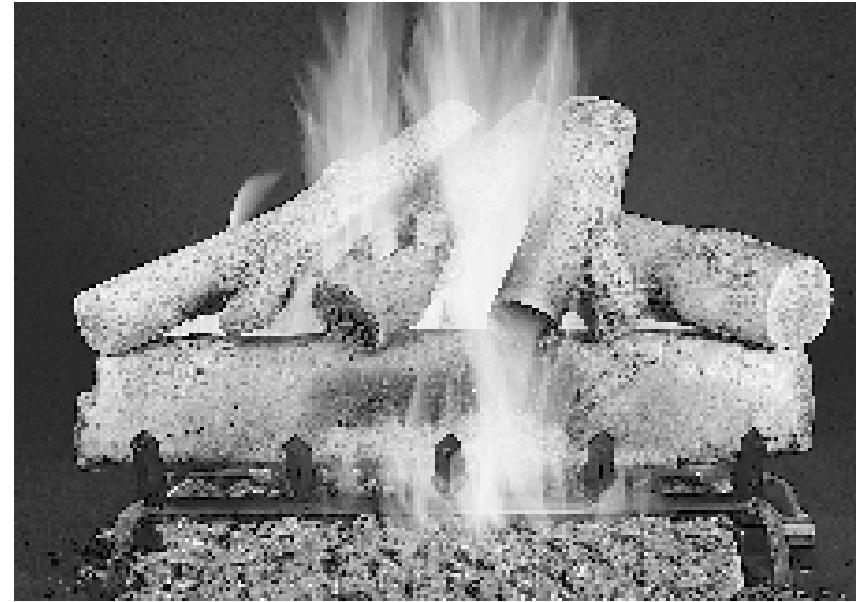
تحتانی دیوار نصب می‌کنند. با بریدن مقوا در ابعاد لازم و خواباندن آن بر بالای کنوکتورها، می‌توان گرم را کنترل کرد. این ترفند را می‌توان در هر دو نوع کنوکتورهای فولادی یا چدنی به کار برد. عمل پوشاندن موجب کاهش یا جلوگیری از گردش هوا - نه گرمای تابشی - در بالای کنوکتور می‌شود. در نتیجه کنوکتور گرم‌تر می‌شود ولی میزان گرمایش اتاق کاهش می‌یابد.

گرم شدن کنوکتور، بار تحمیل شده بر روی دیگ را کاهش داده و موجب می‌شود (بسته به نوع کنترل دیگ) در مصرف سوخت صرفه‌جویی شود. میزان پوشاندن می‌تواند در هر اتاقی متناسب با نیاز انجام شود. رادیاتورهای چدنی را نیز می‌توان برای کاهش خروجی آن‌ها، پوشش داد. بسیاری از صاحبان ساختمان‌ها برای زشت نشدن اتاق، روشنفازی استفاده می‌کنند. ولی برخلاف پوششی که فقط در بالای رادیاتور قرار می‌گیرد، این پوشش‌ها تمام رادیاتور را مانند یک غلاف می‌پوشانند و این مساله ممکن است موجب سردشدن اتاق گردد. می‌توان بخشی از رادیاتور را با این پوشش‌ها پوشاند و بخش دیگر را عربان رها کرد.

نصب یک قطعه از تخته‌های ابری که یک سطح منعکس کننده دارد یا مقوا کرکره‌ای که با فویل آلومینیومی پوشانده شده است، می‌تواند مانع اتلاف حرارت از رادیاتور به دیوار شود.

جابه‌جایی رادیاتورها:

روش دیگر، کنار گذاشتن رادیاتورهای بزرگ و جایگزینی آن‌ها با اندازه‌های کوچک‌تری که از اتاق‌های دیگر برداشته می‌شود، می‌باشد. لوله‌ها به تنهایی می‌توانند اتاق‌هایی که قبل از توسط رادیاتورهای کوچک گرم می‌شوند را گرم کنند (روش بعدی را

همچنان گرم کند.

ظرفیت را کم کنید!

هنگامی که ظرفیت رادیاتورها را کاهش می‌دهید، سعی کنید ظرفیت را با کمترین هزینه کاهش دهید. معمولاً هزینه‌ی اجرا و خرید رادیاتورهای کوچک‌تر جایگزین، بسیار بالا خواهد بود. بنابراین بهتر است کاهش ظرفیت، با روش‌هایی مانند حذف بخش‌هایی از رادیاتورها، پوشاندن رادیاتورها، جابه‌جایی رادیاتورها و یا گرمایش با استفاده از لوله‌های تغذیه انجام شود.

حذف بخشی از رادیاتورها:

رادیاتورها، چه قدیمی و چه جدید، به صورت چند بخشی ساخته می‌شوند. رادیاتور، مجموعه‌ای از دو بخش انتهایی و تعدادی بخش‌های میانی می‌باشد. این بخش‌ها با استفاده از مغزی‌های دو سر پیچ دار در کنار هم سوار شده و با استفاده از مغزی‌های فشاری از جنس فولاد نرم آب‌پندی می‌شوند. تفکیک بخش‌ها، حذف برخی بخش‌ها و سوار کردن دوباره، تنها در صورتی میسر است که از مغزی‌های فشاری جدید استفاده شود. جداسازی بخش‌ها بدون صدمه زدن به آن‌ها بسیار دشوار است. بنابراین اگر چه روش خوبی به نظر می‌رسد ولی عملاً ممکن نیست.

پوشاندن رادیاتورها:

کنوکتورها اساساً لوله‌های بخار هستند که تعداد زیادی پره (فین) دارند و موجب پخش حرارت می‌شوند. آن‌ها را معمولاً در کنار لبه‌ی

کاملاً آشکار است که در برخی خانه‌های مسکونی نیز مردم تمایل دارند که برای تهویه‌ی هوا، پنجره‌ها را باز بگذارند.

مختصه‌ی در مورد کم کردن ظرفیت

بهترین کار این است که سامانه گرمایش بخار با یک سامانه آب داغ گردشی جایگزین شود و یا اگر استفاده از تهویه‌ی مطبوع ضرورت دارد، از سامانه گرمایش هوای اجباری استفاده شود. البته جایگزینی سامانه بخار با آب داغ گردشی، معمولاً فقط در سامانه‌های بخار نوع دو لوله‌ای ممکن است که در تاسیسات بزرگ‌تر و جدیدتر از آن‌ها استفاده می‌شود. روش سریع دیگری که برای کاهش ظرفیت می‌توان انتخاب کرد، نصب شیرهای ترموستاتی بر روی هر یک از رادیاتورها می‌باشد.

این وسایل ساده، به محض این که احساس کنند دمای هوای اتاق بیش از حد گرم شده است، شیرهای گردش آب رادیاتور را مسدود می‌کنند. بازگشت سرمایه‌ی این تجهیزات بسیار سریع است، زیرا بسیار ارزان بوده و نصب آن‌ها نیز ساده است. ترفند دیگر، مسدود کردن دریچه‌ی هواگیری رادیاتورهای اضافی (که گرمایش حاصل از آن مورد نیاز نیست) با استفاده از یک درپوش لوله‌ی یک هشتم اینچی می‌باشد. هوای موجود در رادیاتور از ورود بخار جلوگیری می‌کند و در نتیجه مانع گرمایش رادیاتور می‌شود. متناسبه فشار بخار به اندازه‌ای است که می‌تواند هواگیری را فشرده کرده و علی‌رغم مسدودشدن دریچه‌ی هوا یا بسته شدن توسط شیر ترموستاتی، رادیاتور را

مطالعه کنید). برای این کار در ابتدا نقشه‌ای از ساختمان و رادیاتورهای نصب شده در آن تهیه نمایید. سپس باو هر یک از اتاق‌ها را محاسبه کنید تا اندازه مورد نیاز برای رادیاتور به دست آید. سپس یک مدل کاغذی از هر کدام از رادیاتورها درست کنید و آن‌ها را در روی نقشه‌ی ساختمان جایه‌جا کنید تا محل هر کدام مشخص شود. اگر تعداد رادیاتورهای کوچک به اندازه‌ی مورد نیاز نیست، چند عدد خریداری کنید. سپس با یک لوله کش تماس بگیرید تا برای جایه‌جایی و نصب رادیاتورها به کمک شما بیاید.

گرم کردن با لوله:

در این روش رایزرهای بخار عمودی موجود با یک سری لوله‌های جدید برخene که قادر به گرمایش ساختمان باشند، تعویض می‌شوند. این روش در ساختمان‌های می‌تواند موثر باشد که به خوبی عایق‌بندی شده و از شیشه‌های دو جداره استفاده شده است و بار گرمایش در آن‌ها اندک می‌باشد. در بهترین شرایط ممکن است بین اندازه، تعداد و طول لوله‌ها و بار گرمایش مورد نیاز در هر اتاق، هماهنگی مناسبی وجود داشته باشد.

در صورت اجرای صحیح این آرایش، ساکنان دیگر هیچ‌گاه از نشی شیرها شکایت نخواهند کرد و بعد از تنظیم دقیق که با جایه‌جایی منافذ هوایی – که به لوله‌ها متصل شده‌اند – برای ایجاد تعادل در توزیع بخار انجام می‌شود، دمای ساختمان در حد مطلوب باقی خواهد ماند. به خاطر داشتن اندازه‌ی بیش از حد کوچک متهمن کنید، توجه داشته باشید که یکی از دلایل عدمدهی نرسیدن بخار به قسمت‌های دور سامانه، وجود هوا یا آب (کندانسه) می‌باشد که مسیر بخار را مسدود می‌کند. برای اطمینان از این که ظرفیت دیگ بخار کمتر از حد نیاز است، می‌باشد بار گرمایشی را با ورودی دیگ یا مشعل مقایسه کنید.

سامانه‌های بیش از حد کوچک و

همیشه باید منتظر زمانی بود که دیگ نیاز به تعویض داشته باشد.

محاسبات ظرفیت دیگ معمولاً در زمانی که دیگ خراب می‌شود، با شتاب‌زدگی انجام می‌شود. به همین دلیل بهتر است قبل از این که در چنین شرایطی درگیر شوید، محاسبات ظرفیت را انجام دهید. این مساله در هر دو مورد دیگ‌های بخار و دیگ‌های آب گرم صدق می‌کند.

پیشنهاداتی برای نوسازی سامانه

کوچک کردن یک سامانه بخار بیش از حد بزرگ می‌تواند بسیار پرهزینه بوده و یا می‌تواند با روشنی صحیح و با حداقل هزینه انجام شود. اگر به دستورالعمل‌های زیر توجه کنید، تا حدی از بروز مشکلات و نارضایتی‌ها جلوگیری می‌شود.

- به طور کلی در صورت امکان، سامانه بخار را با سامانه آب داغ یا سامانه گرمایش هوازی اجباری تعویض کنید.

- اگر ناچار به حفظ سامانه بخار هستید، برای کاهش ظرفیت می‌توانید بر روی رادیاتورها، شیرهای ترموستاتیک یا درپوش نصب کنید.

- با حذف یا جایگزینی رادیاتورها، پوشاندن کنکتورها یا رادیاتورها، جایه‌جایی رادیاتورها یا استفاده از لوله‌ها برای گرم کردن، ظرفیت سامانه را کاهش دهید.

- قبل از این که تجهیزات دچار خرابی شوند، محاسبات ظرفیت را انجام دهید تا دچار بحران نشود.

سامانه‌های درست

کوچک کردن اندازه‌ی سامانه بخار می‌تواند مشکل دیگ بخار کوچک‌تر از حد نیاز را برطرف کند. در حالی که یک دیگ بیش از حد بزرگ موجب تلف شدن سوخت می‌شود، یک دیگ بخار بیش از حد کوچک نیز نمی‌تواند همه‌ی رادیاتورها را گرم کند و روزها بدون وقفه کار کرده و بیشتر از یک دیگ بزرگ، سوخت را هدر می‌دهد. در این شرایط،

کوچک کردن رادیاتورها در برخی موارد می‌تواند مشکل را حل کند و در نتیجه مانع از تعویض دیگ با هزینه‌های بسیار زیاد خواهد شد. قبل از این که یک دیگ را به داشتن اندازه‌ی بیش از حد کوچک متهمن کنید، توجه داشته باشید که یکی از دلایل عدمدهی نرسیدن بخار به قسمت‌های دور سامانه، وجود هوا یا آب (کندانسه) می‌باشد که مسیر بخار را مسدود می‌کند.

برای اطمینان از این که ظرفیت دیگ بخار کمتر از حد نیاز است، می‌باشد بار گرمایشی را با ورودی دیگ یا مشعل مقایسه کنید.

یکی دیگر از مشکلات، به دیگ‌هایی مربوط می‌شود که ظرفیت آن‌ها در مز فرار دارد و به سختی توانایی گرم کردن رادیاتورها را دارند. این مساله منجر به مصرف بالای سوخت می‌شود زیرا دیگ زمان زیادی را با بازده صفر درصد صرف کار می‌کند و تعداد کمی از رادیاتورها گرم می‌شوند. در این شرایط کاهش بار رادیاتورها به دیگ اجازه می‌دهد که سامانه را به سرعت گرم کرده و زودتر خاموش شود.

